●РЕФОРМУВАННЯ ВІЙСЬКА

ВИПРОБУВАННЯ БОЄМ ПРОХОДИТЬ СЕРЖАНТСЬКА ВЕРТИКАЛЬ

— Як показав досвід АТО, добре підготовлені сержанти в змозі брати на себе повністю функції, які їм належать, і які раніше часто падали на плечі молодшого офіцерського складу, — наголосив заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед. — Тому наша чітка позиція — якомога швидше налагодити підготовку сержантів за повним навчальним циклом, аби вони могли виконувати у повному обсязі завдання за призначенням. Бути справжніми помічниками офіцера та командувати підлеглими так, щоб і перемогу отримати, і зберегти життя та здоров'я особового складу.

4

●ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

«БРАТЕ, ПАМ'ЯТАТИМУ ТЕБЕ ТА ТВІЙ ЩАСЛИВИЙ ТІЛЬНИК ВСЕ ЖИТТЯ»

— Ніколи не забуду сльози мирних людей та їхні очі, які благали нас не залишати їх бойовикам, — розвідає мій співрозмовник… — Неодноразово ми віддавали матерям із дітьми власний сухий пайок. І нехай вони мають різні погляди, я впевнений, що ним будуть нагодовані їхні діти.

5

Народна АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ВІВТОРОК, 6 СІЧНЯ 2015 РОКУ №1 (5336)

●АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«НОВА УКРАЇНСЬКА АРМІЯ БУДЕ ОПОРОЮ ДЕРЖАВИ»

Фото Андрія ШМАТОВА

Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко під час робочої поїздки в Житомирську область передав військовослужбовцям частин Збройних Сил понад 150 одиниць військової техніки та озброєння, виготовлених або відновлених підприємствами оборонно-промислового комплексу України.

На військовому аеродромі у смт Озерне Президент вручив сертифікати на техніку, озброєння та стрілецьку зброю, а також на два військові літаки МіГ-29 та два Су-27.

Звертаючись до військових, глава держави привітав їх з Новим роком та Різдвом Христовим і висловив сподівання, що 2015 рік стане для України роком перемоги і роком миру.

— Нова українська армія буде опорою і гарантом незалежності та територіальної цілісності держави, — заявив Президент України.

— Для мене велика честь бути Верховним Головнокомандувачем такого війська, — сказав Петро Порошенко.

Серед техніки, що була передана на потреби армії, — бойові машини піхоти та десанту, транспортери, військові джипи виробництва «КрАЗ» «Спартан», автоматичні мінометі, штурмова стрілецька зброя.

Президент висловив подяку керівництву та трудовим колективам Державного концерну «Укроборонпром», Житомирського бронетанкового заводу, Харківського автомобільного ремонтного заводу, Шепетівського ремонтного та Кременчуцького автомобільного заводів, Науково-виробничого об'єднання МВС «Форт», усім, хто долучився до надзвичайно важливої справи створення та відновлення військової техніки.

Петро Порошенко наголосив, що захисники Вітчизни мають бути забезпечені всім необхідним. Президент відзначив велику роботу волонтерів у питаннях забезпечення армії й у процесах реформування Міністерства оборони і висловив переконання, що залучення громадських активістів сприятиме якнайшвидшій модернізації як самого відомства, так і армії загалом.

Також Президент вручив військовослужбовцям державні нагороди.

СТОР. 2

●ОФІЦІЙНО

«СПРОБИ ПРОВОКУВАТИ ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ ПОТРЕБУЮТЬ НАШИХ РІШУЧИХ ДІЙ»

Президент України Петро Порошенко провів робочу нараду з керівниками силових відомств за участю Секретаря РНБО України.

Як повідомляє прес-служба глави держави, в ході наради головну увагу було приділено аналізу ситуації в зоні проведення антитерористичної операції та стану виконання Мінських домовленостей. Також були порушені питання щодо дотримання режиму припинення вогню, рівня матеріально-технічного забезпечення військ та стану виконання рішень РНБО щодо пропускного режиму на лінії розмежування та заходів з протидії фінансуванню тероризму.

Президент України наголосив на необхідності посилення заходів з протидії терористичним загрозам. «Активізація терористів та їхні спроби провокувати Збройні Сили України потребують наших рішучих дій», — зазначив Петро Порошенко.

Глава держави доручив активізувати зусилля зі звільнення українських військових, які знаходяться в полоні терористів.

— Завдяки розвідці та СБУ ми володіємо інформацію про місцезнаходження та кількість наших військових, які зараз перебувають під арештом незаконних збройних формувань. Ми маємо зробити все для їхнього скорішого визволення, — наголосив Президент України.

Під час наради Петру Порошенку були представлені Міністром оборони України генерал-полковником Степаном Полтораком кроки щодо реформування міністерства та перші результати спільної з волонтерами роботи з матеріально-технічного забезпечення військ.

Президент доручив СБУ посилити контроль на пропускних пунктах задля недопущення контрабанди. Також глава держави доручив Антитерористичному центру забезпечити проходження через пропускні пункти лише оформлених вантажів зареєстрованих підприємств.

Секретар РНБО України доповів Президенту про ситуацію на Сході країни та повідомив про те, що для проведення комплексних антитерористичних заходів перетин через лінію зіткнення у зоні АТО буде обмежено 7-ма транспортними коридорами, а решту шляхів буде перекрито».

Також Петро Порошенко обговорив з керівниками силових відомств стан готовності фортифікаційних споруд на лінії розмежування, ситуацію із надходженням військово-технічної та матеріальної допомоги від країн-партнерів України та етапи переоснащення і забезпечення сил антитерористичної операції сучасною військовою технікою, зокрема й засобами протибатарейної боротьби.

Президент наголосив, що за короткий термін вдалося значно посилити боєздатність Збройних Сил України.

— Фактично за місяць ми передали нашим військовим значні обсяги нової або модернізованої бойової техніки. Найближчим часом заплановано чергові етапи передачі сучасної техніки до Збройних Сил, — сказав глава держави.

Президент зазначив, що кожен мобілізований військовослужбовець має бути забезпечений усім необхідним, а питання вибору постачальника керівникам силових відомств належить узгоджувати з волонтерами.

— Якщо потрібно переглянути компанії-постачальники, які були в минулому, потрібно це зробити за участю волонтерів. Я був приємно вражений якістю та ціною української продукції для військових, що була представлена на Яворівському полігоні, і прошу Міністерство оборони врахувати цю позицію, — зауважив глава держави.

●АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«НОВА УКРАЇНСЬКА АРМІЯ БУДЕ ОПОРОЮ ДЕРЖАВИ»

Окрім цього, напередодні Нового року під час перебування на Яворівському полігоні у Львівській області Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко передав військовослужбовцям частин Збройних Сил, які дислоковані в Західному регіоні, близько 100 одиниць військової техніки та озброєння, виготовлених або відновлених підприємствами оборонно-промислового комплексу України.

У Міжнародному центрі миротворчості та безпеки Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного Президент вручив сертифікати на виготовлену та відремонтовану техніку, озброєння та стрілецьку зброю. «Тепер нам є чим захищати українську землю. Українці мають бойовий дух, а тепер ще й отримали те, чим захищатися», — сказав глава держави.

Серед техніки, що була передана, — танки Т-64БВ, 203-мм самохідні гаубиці «Піон», машини управління, бронеавтомобілі КрАЗ «Спартан», вертольоти Мі-8 та Мі-2, інженерні машини розгороджень, санітарні автомобілі, штурмові гвинтівки «Форт». Також глава держави вручив сертифікати на станції контрбатарейної боротьби американського виробництва.

Того ж дня на вулиці Івана Хрестителя, 98 у Яворівському гарнізоні було здано в експлуатацію 60-квартирний будинок для родин військовослужбовців.

Початок на 1-й стор.

Ордери та ключі від нових помешкань військовослужбовцям та членам їхніх родин особисто вручив Президент України Петро Порошенко. В урочистій церемонії також взяли участь Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак, секретар Ради національної безпеки та оборони Олександр Турчинов, начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Віктор Муженко, голова Львівської обласної державної адміністрації Олег Синютка, інші високопосадовці, представники громадськості та мешканці районного центру.

— Вперше за багато років у Яворові здається цей 60-квартирний будинок. Ця подія для Яворівського гарнізону є надзвичайно важливою, — наголосив Президент України. — Більшість новоселів — військовослужбовці бойових підрозділів, які сьогодні героїчно боронять Батьківщину в зоні проведення антитерористичної операції. Ведуть бойові дії, продовжуючи славетні традиції 24-ї окремої механізованої бригади. «Залізної» бригади, яка дуже добре себе проявила під час боїв під Слов'янськом, Миколаївкою, Лутугиним і зараз боронить Батьківщину на Бахмутці, Сєвєродонецьку тощо. Без їхнього подвигу ми би не захистили країну! — зазначив Петро Порошенко.

Як розповів начальник Яворівської КЕЧ підполковник Федір Савицький, споруда загальною площею 3774 квадратних метри зводилася від 2008 року в режимі постійного недофінансування. А протягом 2012–2013 років гроші на будівництво військового житла взагалі не виділялись.

— І лише навесні 2014 року на добудову об'єкта були виділені необхідні кошти, — додав Федір Васильович.

Слід відзначити, що новосели отримують житло, зведене за стандартами європейських країн. Зокрема, дах будівлі вкрито металочерепицею, а фасад утеплений з використанням сучасної енергозбережної технології «Dryvit». Також для утримання тепла встановлено сучасні енергозбережні вікна. Кожне помешкання має систему індивідуального опалення. А для контролю за витратами на опалення, водопостачання та електрику квартири обладнані електронними лічильниками. Також у межах благоустрою прилеглої території біля будинку облаштовано стоянку, розраховану на 40 автомобілів, та висаджено зелені насадження.

Слід зазначити, що розподіл квартир відбувався відповідно до гарнізонної квартирної черги. Отже, житло отримали родини 32 учасників АТО. Серед них ті, що мають поранення. А також родини двох загиблих під час виконання бойових завдань офіцерів — підполковників І. Ляшенка та В.Величка.

— На превеликий жаль, проблема забезпечення житлом за багато років стала найбільш гострою серед інших соціальних проблем військовослужбовців, і я запевняю тих, хто і зараз продовжує перебувати на квартирній черзі: незважаючи на непрості часи в державі, ми докладемо усіх зусиль для поступового розв'язання цієї давньої проблеми, — пообіцяв Президент України Петро Порошенко. — Але в першу чергу наші зусилля спрямовані на відновлення боєздатності наших частин та оснащення військовослужбовців для того, щоб вони могли бити ворога.

Фото Віталія СТЕЧИШИНА

За словами директора Департаменту капітального будівництва МО України Лариси Храмченко, у 2015 році очікується значна кількість житла для військовослужбовців.

— Вже наприкінці січня — на початку лютого ми будемо заселяти 64 квартири у військовому містечку Липники, що на Львівщині, та 36-квартирний будинок у Виноградовому на Закарпатті. Тобто згубна практика, коли житло здавалося тільки наприкінці року, потрохи виправляється. Новосілля відбудуться і в інших гарнізонах, — пообіцяла Лариса Федорівна.

Тож із Божою поміччю ця довгоочікувана радість прийде в родини військових і в 2015 році!

Роман ВУС,
Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія»

●ПРІОРИТЕТИ ДЕРЖАВИ

БОРОТЬБА З КОРУПЦІЄЮ МАЄ БУТИ ПРИНЦИПОВОЮ, ПОСЛІДОВНОЮ ТА ЕФЕКТИВНОЮ

Президент України Петро Порошенко провів зустріч з директором Європейського бюро боротьби з шахрайством Джованні Кесслером, якого було обрано одним із членів конкурсної комісії з обрання директора Національного антикорупційного бюро.

— Одним з найголовніших пріоритетів у 2015 році є принципова, послідовна та ефективна боротьба з корупцією, — наголосив Президент України. При цьому він додав, що покладає «велику надію на досвід усіх обраних членів конкурсної комісії з обрання директора Національного антикорупційного бюро, як на визнаних авторитетів, яким вдасться визначити достойного фахівця в сфері протидії корупції».

Президент України також повідомив, що перша зустріч усіх членів комісії для обговорення можливої кандидатури на посаду директора бюро запланована ще до старого Нового року. «Ми не маємо права зволікати із затвердженням директора і початком роботи Антикорупційного бюро», — зауважив Президент.

В свою чергу Джованні Кесслер подякував за довіру та висловив готовність активно включитися в процес підготовки та проведення першого установчого засідання конкурсної комісії.

Першочерговим завданням новоствореного Антикорупційного бюро буде розслідування та повернення коштів, вкрадених режимом Януковича, створення спеціальної групи контролю за фінансовими ресурсами, які будуть виділені Європейським Союзом як гранти, кредити та за спеціальними програмами, повідомляє прес-служба Президента.

Глава держави також наголосив, що успішна діяльність бюро буде особливо важливою для впровадження реформ та створення атмосфери довіри до України. «Ми хочемо змінити ситуацію, зламати стару корупційну систему і створити нову ефективну систему протидії корупції», — зауважив Президент України.

●ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ

«ДЯКУЄМО ВАМ ЗА ПАТРІОТИЗМ, СТІЙКІСТЬ І ГОТОВНІСТЬ ЗАХИЩАТИ УКРАЇНУ»

Фото Андрія ШМАТОВА

До військовослужбовців — учасників АТО, які проходять курс лікування у Головному військово-медичному клінічному центрі «Головний військовий клінічний госпіталь» завітали віце-прем'єр міністр — Міністр культури України В'ячеслав Кириленко, заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед, народні артисти України Наталія Сумська, Анатолій Хостікоєв та Анатолій Гнатюк.

Посадовці привітали українських воїнів з Новим роком та Різдвом Христовим, а відомі артисти порадували військовослужбовців піснями, комедійними виступами та вручили їм новорічні подарунки.

Спілкуючись з пораненими, заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед запитував їх про стан здоров'я та перебіг лікування.

— Щиро дякую вам за патріотизм, стійкість і готовність захищати Україну. Наша держава покладає на вас великі надії. Бажаю усім в новому році добра, здоров'я, віри, оптимізму і скорішого одужання, — зазначив Петро Мехед.

В свою чергу В'ячеслав Кириленко також привітав відважних українських воїнів та передав їм малюнки від вихованців художньої школи.

— Цей рік Україна вистояла завдяки вам. І завдяки вам з кожним днем до нас приходить усе більше відчуття, що ми — єдиний народ. Висловлюю вам вдячність за мужність, любов до своєї країни та героїчну готовність до захисту України, — сказав він.

За словами урядовця, зараз з ініціативи Міністерства культури на час новорічних та різдвяних свят провідні театри країни надають безкоштовні квитки для учасників АТО та їхніх родин, серед них — і Національний академічний драматичний театр імені Франка. Протягом першого півріччя 2015 року такі акції відбуватимуться системно, до того ж концерти проводитимуться і ближче до територій, на яких перебувають українські війська. Зокрема, в лютому відбудеться концерт українських артистів у Маріуполі.

Також незабаром у Головному військово-медичному клінічному центрі «Головний військовий клінічний госпіталь» буде організований показ фільму «Нескорений» Олеся Янчука.

Роман ВУС,
«Народна армія»

●ХРОНІКА АТО

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ НЕ ПІДДАЮТЬСЯ НА ПРОВОКАЦІЇ ТА ВІДНОВЛЮЮТЬ БОЄЗДАТНІСТЬ

Ситуація в зоні проведення антитерористичної операції на Сході України продовжує залишатися напруженою. Навіть у новорічну ніч проросійські терористи вісім разів обстріляли позиції українських військових зі стрілецької зброї і мінометів та тричі запускали безпілотники. Дісталося і населеним пунктам. Зокрема, російські найманці вели вогонь по Трьохізбенці, Нижньому, Авдіївці, Чермалику та околиці Нікішиного, а в Петровському, що на Донеччині, відбулося бойове зіткнення.

Упродовж другого січня терористи здійснили тринадцять провокаційних обстрілів українських військових. Під вогонь артилерійських систем противника потрапили населені пункти Троїцьке, Кримське та Гнутове. Останнє було обстріляне ще й з реактивної системи залпового вогню «Град».

Наступної доби кількість обстрілів зменшилася. Протягом дня бойовики незаконних збройних формувань дев'ять разів провокували сили АТО. Перший обстріл українських військових зі стрілецької зброї та гранатометів відбувся близько 7 години в районі населеного пункту Нікішине. Незаконні збройні формування дедалі частіше застосовують тактику дій невеликими диверсійними групами. Одну з них наші військові виявили поблизу Станиці Луганської. Після перестрілки терористи накивали п'ятами.

Четвертого січня ситуація в зоні проведення АТО відзначалася суттєвим ускладненням на Донецькому напрямі. Незаконні збройні формування здійснили 22 обстріли позицій українських військових. У зоні АТО зафіксовано збільшення кількості збройних провокацій та обстрілів з боку бойовиків. Окрім стрілецької зброї, терористи використовують проти сил АТО танки та артилерію. Українські військові на провокації не відповідають, але в разі прямої загрози життю наших військовослужбовців, терористи отримують адекватну відповідь. Так, у районі Гранітного та Старогнатівки Донецької області українські військові успішно відбили спробу ворожого нападу.

Окрім цього, бойовики продовжують перекидати на територію України живої сили та військової техніки з Російської Федерації. Зафіксовано пересування російських військовослужбовців контрактної служби, замаскованих під місцевих бойовиків — так званих «ополченців». Крім цього, за даними розвідки, у районі н.п. Тельманове відбулося переміщення бойовиків, одягнених в українську військову форму нового зразка.

Найбільш неспокійною ситуація зберігається на Донецькому, Маріупольському та Луганському напрямках. Протягом останньої доби жоден український військовослужбовець не загинув, одного було поранено. Захисники Батьківщини продовжують контролювати ситуацію на лінії розмежування і проводять планові заходи з відновлення боєздатності.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

●«ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

КОНТРОЛЬ ПЕРЕТИНУ ЛІНІЇ ЗІТКНЕННЯ ПОСИЛЮЄТЬСЯ

Розмежувальна лінія між мирною частиною країни та захопленою терористами наїжачилася блокпостами. На місцевих дорогах та головних магістралях чергують тисячі наших військовиків. Щодня їм доводиться приймати сотні важливих рішень, аби не допустити розповзання терористичної зарази країною. Так, на блокпосту, де командиром офіцер з позивним «Буря», лише за один день затримали два підозрілі транспортні засоби. Першим був великий автобус, який рухався з боку окупованої території після офіційного закриття тамтешнього блокпоста. Водій розповів, що перевозив пенсіонерів з Донецька, але не зміг пояснити, яким чином йому вдалося минути закритий на комендантську годину блокпост. Коли ж наші бійці зазирнули в салон, їхньому здивуванню не було меж: скрізь були сліди, характерні для військового взуття, валялися недопалки дорогих сигарет з російськими акцизними марками, недоїдки у пакетах російського виробництва та порожні банки з-під енергетичних напоїв російського виробництва. У навігаторі також значилися пункти маршруту, які не співпадали зі словами водія. Зрозумівши, що у наших військовиків достатньо підстав, аби не повірити водієві, інший чоловік, який назвався другим водієм та пред'явив посвідчення, схоже на документи працівника донецької міліції, запропонував «домовитися». Зрозуміло, що після виявлення такого «букета» фактів українські військові запропонували поставити автобус на узбіччі та дочекатися викликаних представників Служби безпеки України.

А на ранок, коли проїзд через блокпост було знову відкрито, у потоці транспорту солдати помітили світлий автомобіль, що виділявся із загальної картини.

— Хлопці подали умовний сигнал, усі подвоїли увагу на своїх напрямках. І недарма. «Жигуль» під'їжджав до місця контролю дуже повільно. Та так, що коли настав момент зупинитися, попередня машина вже пройшла перевірку. Як тільки відкрився проїзд, водій «жигуля» натиснув на «газ», намагаючись проскочити блокпост. Але таки зупинився після попереджувальних пострілів. При огляді машини стало зрозумілим, чому подорожні не бажали контактувати з нашими солдатами. У пачці сигарет одного з них було заховано кілька пакетиків з білою речовиною. Ще один такий пакетик пасажир намагався викинути через вікно.

Зрозуміло, що свою очевидну причетність до спроби прориву через блокпост усі троє горе-контрабандистів запекло заперечували:

— Ми абсолютно не винні! Ми не проривалися! Я побачив, що дорога вільна, та й поїхав собі! — як мантру, повторював водій. — А навіщо хлопці стріляли у повітря, мені невідомо, — удавав він із себе жертву обставин.

Інший пасажир, якого трусило, а прибулі правоохоронці за поведінкою одразу впізнали в ньому наркомана, хоча ніхто його й не просив, демонстрував усім внутрішні сторони ліктів, де не було слідів від уколів.

— Таких «непроханих гостей» у нас щодня вистачає. За час, що довелося нести службу на блокпостах, вже навчилися вираховувати їх ще до наближення до зони контролю. Але не вони непокоять нас найбільше, а те, що з «того» боку все гучніше і частіше чути гуркіт потужних моторів, те, що звідти надходять відомості про накопичення бойової техніки та наступальних видів озброєння, — говорить «Буря», — і це все на тлі задекларованого перемир'я.

Повертаючись до розповіді про горе-контрабандистів, «Буря» зазначив, що живими вони залишилися лише завдяки тому, що були «вирахувані» ще під час їхнього наближення, тож коли вони рвонули вперед, хлопці зробили не один, а кілька попереджувальних пострілів. Це, в принципі, не обов'язково, бо інструкції дозволяють застосовувати зброю на ураження вже після одного попередження.

Роман БАКУМЕНКО, із зони АТО

●ОГОЛОШЕННЯ

Національний університет оборони України імені Івана Черняховського оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

1. Начальник кафедри стратегії національної безпеки та оборони інституту державного військового управління, ШПК «генерал-майор», посадовий оклад — 1720–1845 грн.
2. Начальник кафедри розвідки командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК «полковник», посадовий оклад — 1580–1760 грн.
3. Начальник кафедри Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1580–1760 грн.
4. Начальник кафедри тилового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1580–1760 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-стратегічного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають вчене звання (науковий ступінь), а також стаж науково-педагогічної роботи у вищому військовому навчальному закладі або військовому навчальному підрозділі не менше 5-ти років.

5. Заступник начальника науково-методичного центру організації наукової та науково-технічної діяльності, ШПК «полковник», посадовий оклад — 1746–1843 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-стратегічного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть обіймати особи, які мають науковий ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі знань.

1. Для участі в конкурсі надсилаються такі документи: особова справа кандидата; рапорт, який подається за командою (заява); автобіографія; копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання; службова характеристика; службова картка; довідка про проходження військової служби; список наукових праць (винаходів); витяг з Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду вищу, ніж та, на якій перебуває).

2. Термін подання документів — до 27.01.2015 року.

3. Дата проведення конкурсу 25.02.2015 року.

4. Документи надсилаються на адресу: 03049, м. Київ-49, Повітрофлотський проспект, буд. 28, Голові конкурсної комісії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

***

Академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного (далі — академія) оголошує прийом до очної ад'юнктури у 2015 році за науковою спеціальністю 20.02.14 — озброєння і військова техніка (технічні науки) та відбір кандидатів для цільової підготовки в інтересах академії в докторантурі та ад'юнктурі Національного університету оборони України імені Івана Черняховського (далі — НУОУ) за науковою спеціальністю 20.01.01 — «Воєнне мистецтво».

До ад'юнктури академії на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України віком не старше 40 років, які перебувають на військовій службі, мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем «спеціаліст» або «магістр», виявили здібності до педагогічної або науково-дослідної роботи та мають досвід служби у військах не менше 2-х років.

До докторантури НУОУ за науковою спеціальністю 20.01.01 — «Воєнне мистецтво» на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України віком не старше 47 років, які мають науковий ступінь кандидата наук, вагомі наукові здобутки, опубліковані праці з обраної наукової спеціальності й здатні на високому рівні проводити наукові дослідження.

До ад'юнктури НУОУ за науковою спеціальністю 20.01.01 — «Воєнне мистецтво» на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України віком не старше 43 років, які перебувають на військовій службі, мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем «спеціаліст» або «магістр» та оперативно-тактичний або оперативно-стратегічний рівень підготовки.

Для зарахування кандидатом на вступ до очної докторантури та ад'юнктури необхідно до 1 лютого 2015 року подати рапорт на вступ за підпорядкованістю. Разом із рапортом подаються документи, перелік яких наведений у пункті 3.1.4. та 4.1.9 Інструкції про організацію підготовки науково-педагогічних і наукових кадрів у Збройних Силах України, яка затверджена наказом Міністра оборони України та Міністра освіти і науки України від 30.06.2000 № 194/265 (зі змінами) та картку медичного огляду.

Вступні іспити проводяться в термін з 1 по 30 липня 2015 року.

Додаткову інформацію можна отримати на офіційному сайті академії (www.asv.gov.ua), за адресою: 79012, м. Львів — 12, вул. Героїв Майдану, 32, та на сайті НУОУ (www.nuou.org.ua).

Науково-організаційний відділ академії.

Телефон: (032) 258-44-76.

***

Оголошується підбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад державних службовців у Командуванні Сухопутних військ Збройних Сил України в період з 30.12.2014р. по 06.02.2015р.

Головний спеціаліст відділу оборонного планування управління оборонного планування — 1 посада з/пл. від 1800 грн.

Вимоги до кандидатів на головного спеціаліста: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста. Стаж роботи за фахом на державній службі на посаді провідного спеціаліста не менше 3-х років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 5-ти років.

Довідки за телефоном: 271-10-99.

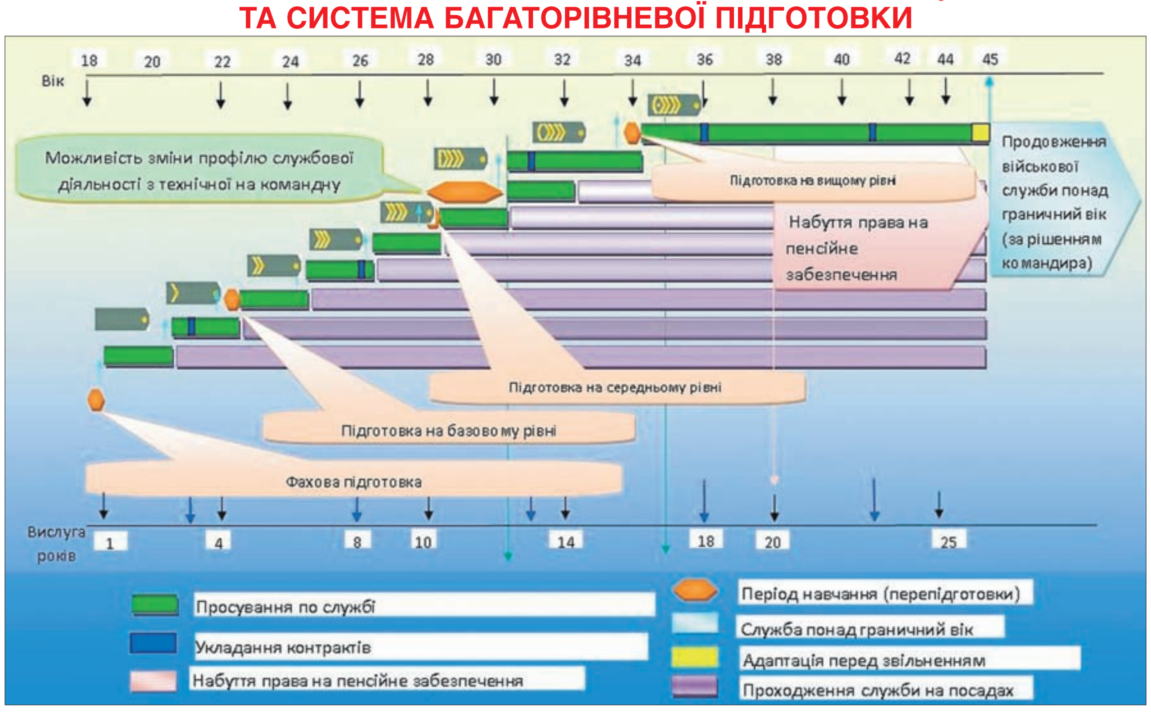
Народна армія
6 січня 2015 року

●РЕФОРМУВАННЯ ВІЙСЬКА

ВИПРОБУВАННЯ БОЄМ ПРОХОДИТЬ СЕРЖАНТСЬКА ВЕРТИКАЛЬ

Антитерористична операція рано чи пізно закінчиться, і країна та її армія повернуться до мирного існування. Але, щоб і в майбутньому Збройні Сили завжди залишалися вагомим аргументом для потенційного противника, підвалини потрібно закладати вже сьогодні.

ТИПОВА СХЕМА КАР'ЄРИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ ТА СИСТЕМА БАГАТОРІВНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ

Один із аспектів перспективної могутності війська — професійність кожного військовика окремо та злагодження бойових підрозділів як бойових одиниць. І тут на перший план виходять кадрові питання: хто навчатиме, хто командуватиме, де врешті взяти фахівців, які звільнять офіцерів від невластивих їм функцій та стануть кістяком, що перетворює натовп озброєних людей на дисципліновану, навчену армію?

Свого часу в Україні вибудувалася система професійної підготовки сержантського складу. Вона задумувалася, як своєрідна мережа можливостей для розвитку молодшого командира у будь-якому, обраному ним, напрямку. Лідери, планувалося, робитимуть кар'єру по командирській лінії. «Технарі» — по технічній. А майстри організовувати роботу — по штабній. Передбачалися й можливості переходу з напрямку на напрямок. Наприклад, якщо «технар» раптом відкриє в собі лідерські якості, чи «штабний» відчує потяг до техніки. Для цього на всіх курсах підвищення кваліфікації вивчалися загальні предмети та основи спеціальних. Вся підготовка була поділена на три основні рівні: базовий, середній та вищий. І, можливо, з часом ця система запрацювала б, як належить, але реалії життя за два роки її існування внесли суттєві корективи у цей механізм. А виправити «перекоси» та внести відповідні корективи завадили бойові дії.

ЯК ПОКАЗАВ ДОСВІД АТО, ДОБРЕ ПІДГОТОВЛЕНІ СЕРЖАНТИ В ЗМОЗІ БРАТИ НА СЕБЕ ПОВНІСТЮ ФУНКЦІЇ, ЯКІ ЇМ НАЛЕЖАТЬ, І ЯКІ РАНІШЕ ЧАСТО ПАДАЛИ НА ПЛЕЧІ МОЛОДШОГО ОФІЦЕРСЬКОГО СКЛАДУ

Як розповів головний старшина Збройних Сил України прапорщик Олександр Косинський, однією з проблем, яка стала непереборною перепоною, був застарілий штат багатьох військових частин, який унаслідувався від радянських часів, і в якому не було місця головним сержантам підрозділу, з'єднання. Інша проблема — недостатньо ефективна система мотивації до просування по службі. На цьому прапорщик Олександр Косинський зупинився більш розлого. Так, за його словами, відсутність навченого та досвідченого кадрового резерву зумовила ситуацію, коли на нововведені посади головних сержантів підрозділу просто нікого було призначати. Аби ліквідувати цю проґалину, командирам військових частин тимчасово дозволили «закривати» ці клітинки найбільш підготовленими військовослужбовцями. Але ця «шпаринка» виявилася чудовим лазом для тих, хто вирішив позбутися багатьох проблем або розв'язати особисті забаганки.

— У Збройних Силах далеко непоодинокими були випадки, коли сержанта призначали на посаду прапорщика — найвищу для його кар'єри. Він міг навіть не надто напружуватися, аби щорічно отримувати чергове військове звання. Зрозуміло, про мотивацію до самовдосконалення у такому випадку навіть не йшлося, адже людина фактично вже на старті своєї кар'єри опинялася на найвищому щаблі. З іншого боку, досить частими були випадки, коли старший прапорщик під час скорочення йшов на значно нижчу посаду, аж до призначеної для рядового складу, лишень би не змінювати місце проживання. За умов багатотисячних квартирних черг та відсутності поступу на квартирній ниві, їхні дії можна зрозуміти. Але загальній справі це наносить колосальний удар.

Інша проблема також пов'язана з недостатньою кількістю «тямущих» сержантів. Командири просто не бажають їх відпускати на навчання та для проходження підготовки на різних курсах. Та й термін навчання у військових коледжах — два з половиною роки — теж є надто довгим. Адже коли сержант відбуває у коледж, його виключають зі списків частини, а на його посаду беруть когось іншого. До речі, останнє часто не влаштовує і самих сержантів. Основна причина для занепокоєння — куди подітися через два з половиною роки навчання? Адже не факт, що за такий термін усі пристойні вакансії ще існуватимуть. У трохи кращому становищі знаходяться сержанти, які мають вищу освіту. Їхній термін навчання на середньому рівні складає всього півроку. Але це також грає проти основного принципу кадрової політики: «просувати по службі кращих». Командири, за інших рівних умов, надають перевагу тим, кого не доведеться довго чекати. Наприклад, якщо є дві кандидатури на посаду головного сержанта роти, то командир радше призначить на неї того, хто має вищу освіту, щоб той навчався всього півроку, ніж того, хто гризтиме граніт науки уп'ятеро довше. Навіть якщо останній більш вартий цієї посади.

До речі, щодо системи оцінювання перед призначенням на посаду. Все вищезгадане призводить до того, що конкурсу на заміщення вакансій, як такого, не існує. Є посада, на неї шукається людина, якій пишеться відповідна атестація та «підганяється» оціночна картка. Це, звісно, не правильно, але це — факт!

Оптимізація Збройних Сил, як політкоректно називають банальне скорочення, призвела й до розбалансування штату навчальних центрів. Ці навчальні осередки свого часу були поставлені у жорсткі кадрові рамки і залишилися без достатньої кількості особового складу забезпечення навчального процесу. Отже внутрішній наряд, інші добові наряди, прибирання території, ремонт та обслуговування техніки та інші «не навчальні» завдання лягли на плечі інструкторсько-викладацького складу та слухачів. Зрозуміло, що повністю відмовлятися від цих армійських атрибутів, які до того ж є чудовим дисциплінуючим фактором, не варто. Але перебір, який склався у сержантських школах, зовсім не на користь загальній справі.

Багато з цих проблем потребують зміни лише організаційних підходів та відповідального ставлення самих учасників кадрового процесу. Так, змусити командирів ретельніше добирати кандидатів для просування по службі може лише їхнє внутрішнє сумління. А от з деякими негативними аспектами можна боротися й за допомогою зовнішнього впливу.

— Серед нововведень, які ми пропонуємо, є «прив'язка» посади до військового звання і визначення максимального та мінімального терміну для перебування на одній певній посаді, — поділився планами прапорщик Олександр Косинський. — Наприклад, вирішила людина проміняти просування по службі на осіле життя, заплативши переходом на нижчу посаду, — отримує нижче звання та, відповідно, втрачає у грошовому забезпеченні. Не бажаєш самовдосконалюватися, працювати над собою — після вичерпання максимального терміну перебування на посаді або звільняйся, або йди на пониження з відповідними втратами. Ці та інші нововведення, у разі їхнього затвердження, просто змусять людей робити кар'єру та прискорять звільнення армії від баласту — тих, хто знайшов у війську прихисток від безробіття у цивільному житті.

Для тих же, хто бажає просуватися по службі, пропонується ввести певну кількість короткочасних курсів. Це дозволить людям постійно вдосконалюватися без довготривалого відриву від служби, а також дасть змогу частіше застосовувати на практиці свіжонабуті теоретичні знання.

Однак, якими б не були передовими всі запропоновані нововведення, без глибокої модернізації всієї системи кадрового менеджменту вони так і залишається реформами заради реформ.

— Ви повинні визначитися, що хочете отримати в підсумку, яким критеріям має відповідати сержант, яка його роль у Збройних Силах України, — наголосив керівник програм НАТО з покращення військової освіти генерал Богуслав Пацек, який очолює міжнародну групу фахівців, що надають консультативну допомогу вітчизняному військовому відомству. За його словами, проведена якісна реформа дасть результат вже за 5–10 років. При цьому власне на реформу знадобиться не менше трьох років титанічних зусиль. Таке твердження польського генерала базується на його власному досвіді реформування війська. Десять років тому на прес-конференції він визнав, що реформування воєнної сфери — це дуже складний та багатоходовий процес. Лише розформованих та заново сформованих, а також неодноразово передислокованих бригад він нарахував кілька десятків. Все це вилилося державі у кругленьку суму.

ВЕРТИКАЛЬ ПРОФЕСІЙНОГО СЕРЖАНТСЬКОГО КОРПУСУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Але, за його словами, міжнародні організації та НАТО значно швидше вкладають кошти у реформування армії сусідніх країн, ніж у допомогу в озброєнні, і Україні варто цим скористатися.

— Хочеш миру — готуйся до війни. Але це не значить, що потрібно накопичувати величезні арсенали озброєння і боєприпасів. Грамотно вибудувана система військового управління дає значно більше переваг, ніж кількість та якість зброї, — запевнив він. — І система підготовки сержантів як складова цієї системи повинна відповідати сучасним та перспективним викликам.

До речі, антитерористична операція, яка проводиться на Сході України, стала чудовим випробуванням нової системи підготовки сержантського складу. І хоча у бойових статутах досі не прописані місця головних сержантів підрозділу в бойових порядках, через що вони часто виконують обов'язки за своїм першим фахом (водіїв, зенітників, кулеметників), поглиблене навчання та командирська підготовка далися взнаки.

— Ми зараз збираємо досвід роботи головних сержантів підрозділу в бойових умовах, працюємо над змінами до бойових статутів, але вже й так зрозуміло, що підготовлений фахівець на полі бою багато чого вартий. Згадаймо головного старшину 72-ї омбр, який, під час блокування його підрозділу погрожував агресивному натовпу знятою із запобіжника гранатою, чим забезпечив виконання поставленого завдання, — поділився спостереженнями прапорщик Олександр Косинський.

Зараз, через брак навчальних потужностей, навчальні центри підготовки сержантів основні зусилля спрямовують на вишкіл командирів відділень та заступників командирів взводів. У перспективі ж — відновлення у повному обсязі навчання головних сержантів підрозділів.

— Як показав досвід АТО, добре підготовлені сержанти в змозі брати на себе повністю функції, які їм належать, і які раніше часто падали на плечі молодшого офіцерського складу, — наголосив заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед. — Тому наша чітка позиція — якомога швидше налагодити підготовку сержантів за повним навчальним циклом, аби вони могли виконувати у повному обсязі завдання за призначенням. Бути справжніми помічниками офіцера та командувати підлеглими так, щоб і перемогу отримати, і зберегти життя та здоров'я особового складу.

Роман БАКУМЕНКО, «Народна армія»

●ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

«БРАТЕ, ПАМ'ЯТАТИМУ ТЕБЕ ТА ТВІЙ ЩАСЛИВИЙ ТІЛЬНИК ВСЕ ЖИТТЯ»

Спілкуючись з десантниками 95-ї окремої аеромобільної бригади, звернув увагу на один із шевронів із написом «Кіборг»…
— У нас на такий мають право лише ті, хто обороняв Міжнародний аеропорт «Донецьк», причому не менше двох разів, — відповів власник цього шеврона Павло.

Колись він відслужив півтора роки строкової служби в розвідувальному підрозділі 95-ї окремої аеромобільної бригади. Майже весь час його батальйон перебував у польових таборах, де блакитні берети займалися виключно справжньою бойовою роботою.

Відтоді минуло майже десять років, але свій десантний гарт Павло аж ніяк не втратив. Він завжди підтримував себе у належній фізичній формі, працював у професійних охоронних фірмах.

— Вже першого ж дня, коли розпочалася часткова мобілізація, надвечір почав пакувати валізи. Із шафи дістав такі дорогі мені маскувальний халат, блакитний берет та тільник, — пригадує десантник. — Наступного дня прибув до військкомату з проханням відправити у ВДВ.

Після бойового злагодження десантна рота, де служив Павло, відбула до зони проведення АТО. Кілька місяців він разом із бойовими товаришами забезпечував супровід конвоїв по неспокійних дорогах Донбасу. Їхні автівки подолали сотні небезпечних кілометрів.

— Ніколи не забуду сльози мирних людей та їхні очі, які благали нас не залишати їх бойовикам, — розвідає мій співрозмовник… — Неодноразово ми віддавали матерям із дітьми власний сухий пайок. І нехай вони мають різні погляди, я впевнений, що ним будуть нагодовані їхні діти.

За неписаними законами війни, якщо під час руху колони уражається передня машина, то її або зіштовхують у кювет, або швидко беруть на буксир і тягнуть, доки є така можливість. А от якщо трагічна доля спіткає останню «броню», колона не зупиняється, аби не наражати на небезпеку весь конвой. Тож про долю тих, хто залишився, можна лише здогадуватися.

Під час чергового супроводу колони з боєприпасами до Лисичанська неподалік села Крива Лука БТР, в якому знаходився Павло, підірвався на протитанковій міні. Як на лихо, вони замикали колону, тож коли курява розсіялася, розвідники побачили лише задній борт останньої вантажівки, яка швидко віддалялася.

— Я тоді отримав черепно-мозкову травму, контузію, забій грудної клітки та сильний струс мозку, — не стримуючи емоцій, розповідає десантник. — Всі думали, що це була засідка. Хоч і напівпритомний та весь у крові, я все ж таки зайняв позицію та приготувався до бою. І ми всі усвідомлювали, що швидкої підтримки не буде, бо колона піде далі…

— Однак офіцер, який керував конвоєм, попри небезпеку, повернувся до нас із лікарем та підібрав на свою броню весь наш екіпаж, — продовжує розповідати Павло. — Він справжній офіцер, гідний поваги бувалих фронтовиків та високих нагород, адже неодноразово витягував наших хлопців з-під вогню, ризикуючи при цьому власним життям.

На початку вересня підрозділ, в якому служив Павло, поїхав захищати «Донецьку фортецю», змінюючи бойових товаришів. Там десантники пробули одинадцять важких днів…

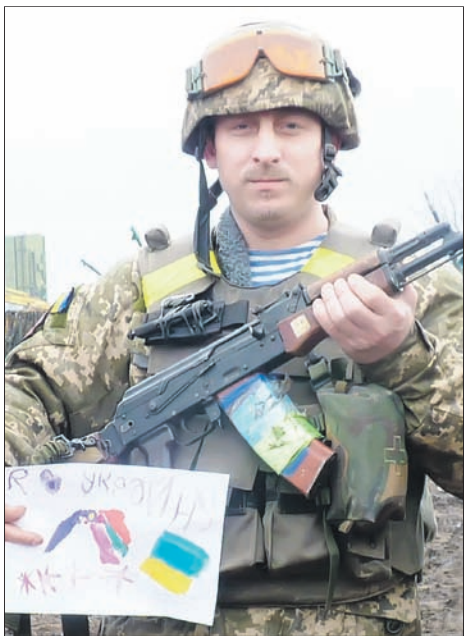
— Ми прибули до села Піски. О четвертій годині ранку нас почали «накривати» з мінометів. Всі відразу поховалися по підвалах, — розповідає Павло. — А ми з моїм другом Валерієм Романюком не могли, бо… тримали за ноги водія БТРа «Єнота», який, висячи вниз головою, саме ремонтував на бойовій машині радіатор. Ми бачили, як неподалік «лягали» міни, та, на щастя, всі осколки нас оминули.

Проїхавши вночі «дорогою життя» до донецького аеропорту, Павло із товаришами швидко розвантажили боєприпаси та продовольство та пішли відпочивати в одному із бліндажів. Все здавалося моторошним і зовсім відрізнялося від того, що показували по телебаченню.

— Спочатку було досить страшно, однак незабаром усі звикли до смертоносних реалій, — з усмішкою говорить Павло. — За кілька днів почав розрізняти, з чого по нас стріляють: з міномета, «Граду» чи гаубиці.

Якось артилерійський снаряд пробив стіну біля передової позиції одного із поверхів, де тримав оборону Павло. Це дозволило терористам кидати в отвір гранати та вести вогонь із підствольних гранатометів.

— Там воювали не сепаратисти чи найманці, а добре підготовлені російські спецпризначенці. Один із них був справжній професіонал, який нам постійно дошкуляв, — з люттю говорить десантник. — Він використовував так званий «афганський» метод метання гранати: висмикнувши кільце, чекав кілька секунд, а потім її жбурляв. Граната тоді розривається в повітрі, таким чином збільшується радіус ураження осколками.

Проте Павло від природи мав досить хороший слух, тож завжди чув звук спрацювання запалу — своєрідний тихий «простріл». Це неодноразово рятувало життя українським воїнам.

— Час від часу він намагався виманити нас під вогонь снайперів та кулеметників, — стискаючи кулаки, розповідає Павло. — Та ми з Валерою швидко із ними розправлялися: вибігали на вулицю, лупили по їхнім точкам із гранатометів та реактивних піхотних вогнеметів «Шмель», відібраних у російських найманців, а потім розстрілювали із кулеметів. Під час однієї з таких вилазок захисники аеропорту все ж таки знищили зухвалого спецпризначенця.

Якось, коли на наших вояків посунуло п'ять ворожих танків, у них зник зв'язок. Ситуація була критичною. Аж тут офіцер із позивним «Борис Бритва» та розвідник із позивним «Рахман» запропонували Павлу… випити чаю. Доки шукали кружки, «Рахман» розповів, що теж служив у десанті, але, на жаль, саме зараз, коли настав час помирати, не має тільника. Відкривши свій штурмовий рюкзак, Павло знайшов та подарував йому свій щасливий тільник. І саме тоді з'явився зв'язок. «Кіборги» викликали артилерію, яка влучними залпами розтрощила кілька танків противника. Решта почала відступати. А за деякий час у бронежилет «Рахмана» влучила куля снайпера, яка, пробивши магазин та захисну пластину, застрягла в бушлаті.

— Брате, пам'ятатиму тебе та твій щасливий тільник усе життя! — сказав Павлові «Рахман».

Наближався час ротації. Житомирські десантники почали прощатися із бійцями з інших підрозділів.

— Я побачив у хлопців чималого товстолоба, якого вони планували засмажити на вечерю, — посміхаючись говорить Павло. — Мені чомусь так захотілося його скуштувати. Тож вже наступного дня, коли командир роти на шикуванні запитав, хто готовий їхати в Піски, щоб супроводжувати конвой до аеропорту, зголосилися ми з Валерієм.

Їхня поява в аеропорту спантеличила «кіборгів».

— Ми ж з вами щойно попрощалися?.. — дивувалися захисники аеропорту.

— Та от, знову до вас… А риба у вас ще залишилася? — жартома запитав Павло.

За кілька секунд один із десантників виніс йому гарячу сковорідку зі смаженим товстолобом. Аж раптом гучний сміх «кіборгів» перервав мінометний обстріл. Павло вхопив сковорідку та прожогом кинувся до укриття. Цей випадок десантники і досі згадують з усмішкою.

У складі чергової ротації десантників до аеропорту, як не дивно, також були Павло з Валерієм. Хлопці добре розуміли, що там потрібні досвідчені та загартовані в боях воїни, тому знову пішли добровольцями.

— Прибувши вдруге до «фортеці», ми з Валерієм зайняли передові та найнебезпечніші позиції, — розповідає Павло. — Ми не хотіли наражати на небезпеку необстріляну молодь.

В одному із бойових зіткнень десантник захопив у терористів протитанкову рушницю Дегтярьова часів Великої Вітчизняної війни. Добре пристрілів, не гірше за снайперську гвинтівку. Нею він час від часу «драконив» терористів. Випущені з неї бронебійно-запалювальні кулі неодноразово досягали ворожих снайперських та кулеметних точок, пробивали бетонні укриття терористів. І це сіяло серед російських найманців паніку.

Через це на Павла розпочалося справжнє полювання…

— Проти мене відразу працювало кілька снайперів, однак я виявився їм «не по зубах», — розповідає воїн. — Щоразу, здійснивши постріл, негайно змінював позицію, а Валерій лупив по них прицільною кулеметною чергою. Мені дуже щастило, бо я з початку війни ношу у своєму бронежилеті малюнок моєї донечки Майї.

Цей грізний та одночасно добрий вояк сьогодні продовжує нести бойову службу в зоні АТО. Він дуже сподівається на швидке закінчення цієї неоголошеної війни, адже на рідній Житомирщині на нього чекають кохана дружина Олена, шестирічна донечка Майя та дворічний син Артур.

— Терористам ніколи не захопити «Донецьку фортецю» — аеропорт, — акцентував під час нашого прощання Павло.

Валентин ШЕВЧЕНКО,
із зони АТО

●ГОРДІСТЬ ВІЙСЬКА

«НАЙБІЛЬШЕ НЕ ВИСТАЧАЄ БОЙОВИХ ПОБРАТИМІВ…»

Під час строкової служби рядовий Сергій Блюд був одним із кращих солдатів механізованої бригади: перед звільненням у запас мав понад 10 подяк від командування! Командир роти пропонував залишитись на службу за контрактом, але хлопець не погодився…

Знявши армійський однострій, буквально через кілька днів працевлаштувався в Києві.

— Спостерігаючи за подіями у Криму, не думав, що дійде до окупації півострова, — говорить Сергій. — Та помилився. Навесні, коли на Сході країни почала піднімати голови усіляка нечисть, я, відвідавши перед цим рідних, пішов до районного військкомату…

Після того, як пройшов перепідготовку в навчальному центрі 95-ї високомобільної десантної бригади, яка дислокується на його рідній Житомирщині, Сергій був зарахований гранатометником до одного з її підрозділів. Дізнавшись, що я писатиму про нього в газеті, здивувався.

— А що про мене розповідати? Я ж не донецький аеропорт боронив, а супроводжував автоколони. Цілком мирна робота.

Нею разом зі своїми товаришами-десантниками, теж призваними із запасу, займався понад 4 місяці. За колонами «КАМАЗів», «ЗіЛів», завантажених продуктами харчуваннями, іншим мирним крамом, бойовики теж полювали, влаштовуючи засідки, намагаючись «накрити» їх артилерійсько-мінометним вогнем. Тож Блюд десятки разів дивився в очі смерті. Окрім гуманітарних вантажів, доводилося супроводжувати і боєприпаси для вояків, які несли службу на блокпостах. Брав участь і у звільненні від бойовиків Дзержинська, Слов'янська, Петрівки, Дмитрівки тощо.

…Того дня десантники просувалися до висоти, що неподалік села Піски, збираючись зайняти на ній вигідну позицію, та натрапили на засідку. Терористи відкрили вогонь, підпустивши наші бронетранспортери на метрів 300–400. Десантники, які опинилися на відкритій місцевості, вирішили відступити. Та бандити намагалися захопити їх у полон. Та не на тих натрапили: десантники відбили їхні атаки! У цьому була неабияка заслуга і Сергія, який «щедро» поливав терористів автоматно-кулеметним вогнем.

В тому бою загинуло кілька наших вояків, а сам Сергій отримав важке черепно-мозкове поранення. Після кількох складних операцій сьогодні він лікується у військовому госпіталі.

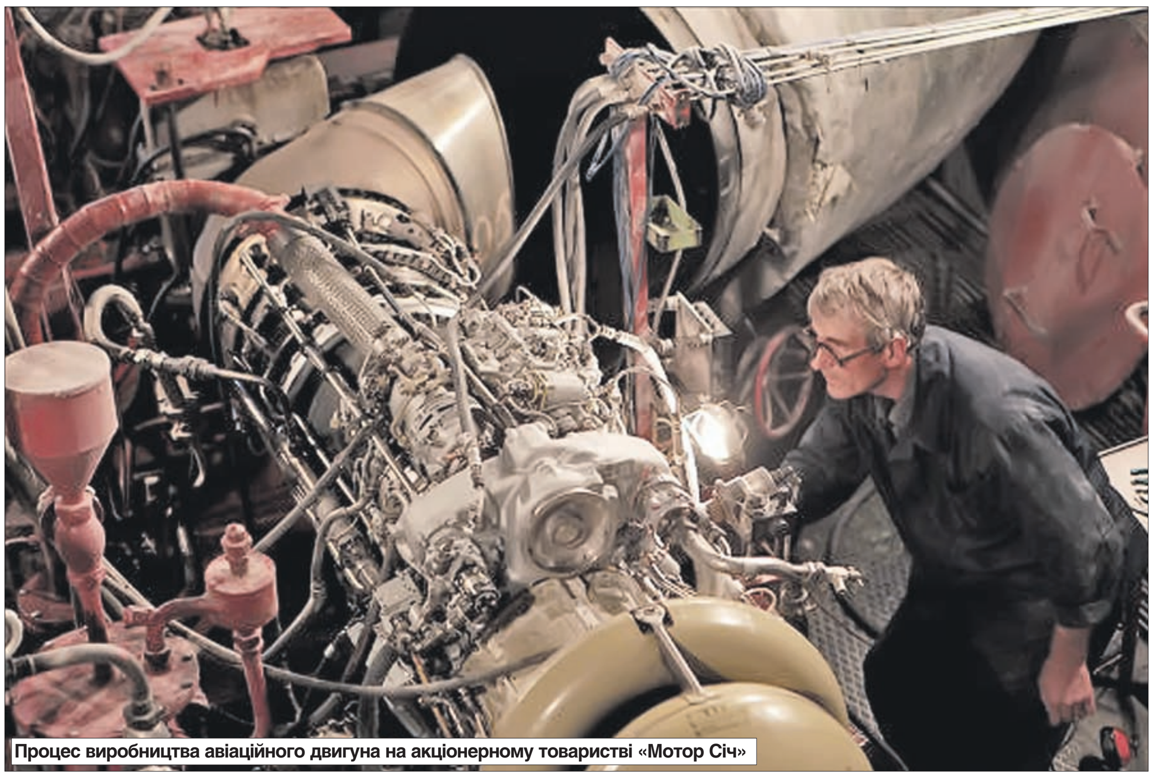
На запитання, чи не шкодує про те, що з ним сталося, замисливши, відповідає:

— Сумую за полеглими друзями-однополчанами. І досі не можу забути капітана Івана Розлага, молодших сержантів Сергія Сідлецького, Віталія Рудого та інших, які пішли з життя, боронячи нашу землю. Сьогодні мені дуже не вистачає бойових друзів. І якщо матиму сили воювати, то обов'язково повернуся до них.

Сергій ЗЯТЬЄВ,
«Народна армія»

●ВІЙСЬКОВО-ТЕХНІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

УКРАЇНА ЗАЛУЧАТИМЕ НОВИХ ПАРТНЕРІВ

Процес виробництва авіаційного двигуна на акціонерному товаристві «Мотор Січ»

До 2014 року найбільшим партнером України з військово-технічного співробітництва була Російська Федерація. Оборонно-промисловий комплекс нашої держави постачав до Росії готові вироби в межах промислової кооперації, а також брав участь у спільних науково-дослідних програмах.

Вітчизняному авіадвигуну немає альтернативи

За даними Державної компанії «Укрспецекспорт», основними споживачами продукції військового та спеціального призначення українського виробництва залишаються країни Азії. Туди постачається 47% усього експорту, 23% обороту припадає на держави Африки, 21% — СНД, 6% — Європи і 3% — Америки. Загалом ДК «Укрспецекспорт» співпрацює з 78 країнами світу, при цьому нашими найбільшими партнерами є Індія, Ірак, Китай, Таїланд.

Після анексії Криму Україна в односторонньому порядку припинила постачання продукції військового призначення та подвійного застосування до Росії. Водночас РФ обрала шлях на повне заміщення імпорту критичної продукції оборонного значення, яку раніше отримувала від українських виробників. До недавнього часу найбільшу важливість для російської обороноздатності мали поставки вертолітних двигунів виробництва АТ «Мотор Січ» і конструкторський супровід міжконтинентальних балістичних ракет Р-36М «Воєвода», який здійснювали працівники дніпропетровських підприємств ДКБ «Південне» і ВО «Південмаш».

На ниві освоєння виробництва двигуна, який би замінив ТВ3–117 і його модифікації, які виготовляються на АТ «Мотор Січ», у російського авіадвигунобудування поки що немає особливих успіхів. Власне виробництво двигунів ТВ7–117В, які вважаються сучаснішими за модель, що виробляється в Запоріжжі, поки не ведеться. При цьому вся лінійка російських вертольотів, починаючи з Мі-17 і закінчуючи Мі-28 і Мі-35, оснащується двигунами українського виробництва. Проте повідомлень про завершення науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт по двигуну і про введення його в серійне виробництво немає. Хоча ще рік тому російські ЗМІ повідомляли, що на кінець 2014 року запланована сертифікація двигуна.

Кооперація з Казахстаном відроджується

Попри розрив військово-технічного співробітництва з Росією, інші країни СНД налаштовані на продовження співпраці з Україною в цій сфері. «Ми в повному обсязі відновлюємо військово-технічне співробітництво», — сказав Петро Порошенко за підсумками зустрічі з Президентом Казахстану.

Співпрацю між країнами було призупинено у зв'язку з кримінальним переслідуванням у Казахстані працівників ДК «Укрспецекспорт». На початку 2013 року спеціалізований військовий суд цієї країни виніс обвинувальний вирок двом працівникам української компанії, яких визнав винними в дачі хабара в особливо великому розмірі. За це їм присудили по шість років позбавлення волі з відбуванням у колонії суворого режиму з конфіскацією майна. В межах судового процесу колишній посадовець Головного управління озброєння Збройних сил Казахстану також був визнаний винним в отриманні хабара від зазначених осіб і засуджений на 11 років ув'язнення з відбуванням покарання в колонії суворого режиму з конфіскацією майна і позбавленням військового звання.

На жаль, у суду були підстави для такого суворого рішення. Адже казахський посадовець отримав хабар за сприяння в реалізації експортних контрактів і ремонту авіаційної техніки, зокрема літака Ан-72 Прикордонної служби Казахстану, який зазнав аварії 25 грудня 2012 року. В авіакатастрофі загинули 27 осіб керівництва Прикордонної служби цієї країни.

У підсумку під удар потрапили перспективні програми співробітництва «Укроборонпрому» з компанією «Казахстан Інжиніринг». До моменту заморожування відносин сторони вели переговори в різних сферах, зокрема щодо ремонту та модернізації бронетехніки, повітряних суден, будівництва інфраструктури Каспійського моря. Крім того, також обговорювалися поставки до Казахстану українських засобів ППО, ремонт казахської військово-транспортної та військової авіації. Одним з найамбітніших проектів було створення у цій країні заводу з серійного виробництва українських БТР-4. Можливо, нещодавня зустріч двох президентів дозволить повернутися до обговорення цих перспективних для українського оборонно-промислового комплексу тем.

Вектор співпраці — Білорусь

У квітні минулого року президент Білорусі Олександр Лукашенко говорив про необхідність розширити співпрацю з нашою державою в оборонній сфері на тлі скорочення ВТС України з Росією. На думку білоруського військового експерта Олександра Алесіна, на білоруських підприємствах може бути налагоджене виготовлення засобів радіоелектронної розвідки, радіолокації, систем управління вогнем, обладнання для супутників та іншої продукції, виробленої в Україні. У разі створення спільних підприємств у Білорусі може бути навіть налагоджене виготовлення двигунів для літаків. «Все це здатне принести білоруській стороні сотні мільйонів доларів», — переконаний Олександр Алесін. Однак конкретизувати суму можливого прибутку зараз неможливо, оскільки немає інформації про реальні контракти.

Утім військовий оглядач вважає, що «зараз в Білорусі для оборонної промисловості настають «золоті часи». Але для того, щоб мати максимальний зиск з цієї ситуації, країна повинна створити для українських компаній режим найбільшого сприяння.

Утім, відзначає Алесін, Росія намагатиметься максимально налагодити виготовлення продукції військового призначення у себе. Для цього вона збирається переманити висококласних фахівців з України та Білорусі. Однак для створення нових підприємств ВПК Росії на своїй території потрібен час.

Наталія ПЕЧОРІНА, «Народна армія»

●МІЖНАРОДНА КООПЕРАЦІЯ

КУРС НА ДИНАМІЧНУ РОЗБУДОВУ СТОСУНКІВ

Державний концерн «Укроборонпром» домовився з відомою польською компанією «Lubawa S.A.» щодо створення спільного виробництва. Відповідне рішення викладене в договорі про співпрацю, підписаному першим заступником генерального директора ДК «Укроборонпром» Сергієм Пінькасом та головою правління компанії «Lubawa S.A.» Марчіном Кубіцою.

Стратегічні завдання «Укроборонпрому» — насамперед посилити конкурентоспроможність продукції вітчизняного ОПК та можливості виробництва новітніх зразків озброєння. Вже найближчим часом буде визначено низку виробів, які виготовлятимуть на спільному підприємстві. У підписаному договорі міститься, зокрема, конкретний план дій, який буде реалізовано найближчим часом.

Загалом 2015 рік сторони визначили ключовим для розвитку й динамічної розбудови стосунків. «Ми зараз робимо перші значні кроки для серйозної співпраці з нашими партнерами з Євросоюзу. І ми декларуємо бажання не лише якнайшвидше змінити підходи, підвищити стандарти українського ОПК, а й підкреслити економічну складову, адже Україна нині дуже потребує розвитку технологій та сучасного виробництва. Віднині європейський ринок озброєння став для нас іще ближчим», — прокоментував підписання угоди Сергій Пінькас.

Своєю чергою Марчін Кубіца зазначив: «Від імені групи «Любава» висловлюю впевненість, що угода з «Укроборонпромом» — це початок плідної співпраці польської та української оборонних сфер. Наша компанія працює на ринку вже понад 60 років і є стратегічною для безпеки Польщі. Зокрема, ми виробляємо багатоцільовий камуфляж для збройних сил країн НАТО, продукція компанії «Любава» має попит на більш ніж 40 ринках світу. А майбутню співпрацю з Україною ми сміливо називаємо стратегічною».

●НЕЗАБАРОМ НА ПЕРЕДОВУ

«ХАЗАР» ДЛЯ НАШОГО ВІЙСЬКА

На Миколаївському бронетанковому заводі почали виробництво нової бронемашини зв'язку БРДМ-2 «Хазар». Машина отримала міцну броню і сучасне обладнання зв'язку. Крім того, у «Хазара» потужний дизельний двигун та передпусковий підігрівач. Броньовик також оснастили тепловізорами.

На Миколаївському бронетанковому заводі вже відновили не одну партію бронемашин, які отримали пошкодження під час проведення антитерористичної операції на Сході України. Тому при розробці оновленої бронемашини зв'язку тут врахували досвід бойових дій на Донбасі. У процесі виробництва БРДМ-2 «Хазар» було внесено раціональні пропозиції щодо підвищення його мобільності, стійкості та модернізації.

Необхідно зазначити, що це не єдина розробка миколаївців. На підприємстві створили медичну модифікацію БТР, яка отримала назву «Святий Миколай». Вже кілька таких броньованих «швидких» працюють у зоні АТО.

Сергій ДАНИЛЕНКО, Миколаїв

●НЕ КАЗКОВІ ІСТОРІЇ

Фото автора

ДІД МОРОЗ МАНДРУЄ ПЕРЕДОВОЮ

Новий рік та Різдво — традиційно «домашні» свята. Їх зазвичай зустрічають у сімейному колі або у компанії найближчих друзів. На жаль, нині не всі мають можливість реалізувати свої плани. Тож Дід Мороз і Снігурка вирішили завітати до солдатів просто на передову.

Блокпост, що поблизу Мар'їнки, прикриває трасу стратегічного значення. Вже саме перебування тут є досить небезпечним. На териконах, що навколо, ворожі снайпери облаштували свої гнізда. До блокпосту терористів, що на цій же дорозі, трохи більше кілометра. Але гостей це не злякало.

— Ми ж казкові персонажі, що з нами може трапитися? — резонно зауважує Дід Мороз, в образі якого до військовиків приїхала Тетяна Єрмолаєва з Дніпропетровського кризового психологічного центру. Вона та її колега Снігурка Ольга Кошеленко з 25 грудня встигли відвідати мало не сотню отаких віддалених блокпостів. Завершити свій тур вони планують аж після Різдва, рознісши радість свята по всіх блокпостах сектору. З собою вони, як і належить, везуть подарунки. Сюди, наприклад, привезли гостинці від дітей з Кіровограда. Маленькі патріоти зібрали те, чим щороку їх обдаровували батьки, небезпідставно вважаючи, що це — найкращий подарунок «під ялинку».

Утім, попри запальні вітання, дівчатам не завжди вдається «розбурхати» серйозних захисників Вітчизни.

— Хоч і свята, але зараз не до хороводів навколо ялинки. Буду святкувати й танцювати, коли до кінця виконаю свій обов'язок, — говорить боєць з позивним «Стаф». Його підтримує боєць із позивним «Тайфун»:

— Тут виконуємо свою роботу, аби мирне населення України могло спокійно жити у своїй країні.

До речі, солдати мають чим допекти терористів і під час перемир'я. Звичайно, йдеться не про обстріли чи інші воєнні дії. Перемир'я, принаймні з цього боку, дотримується стовідсотково.

— Отам, на обрії, височить вежа. На ній донедавна майорів російський триколор, — розповів командир блокпосту з позивним «Буря». — Солдат Галкін якось пробрався туди і замінив те полотнище на український прапор. Як же вороги казилися! Два дні, доки шукали сміливця, який відважиться вилізти на таку висоту, вони намагалися збити прапор зі зброї. Зараз там прапор «ДНР», але, гадаю, ненадовго. З такою підтримкою нашого народу нам нічого не страшно. Кожен візит волонтерів, пересічних людей, які під час перевірки на блокпосту просто скажуть добре слово на підтримку, додає нам сил, нагадує, заради чого ми тут стоїмо.

— У наших планах — завітати на якомога більше блокпостів, адже головне — не програма, з якою ми з'являємося, і не подарунки, які привозимо. Головне — увага до солдата. Вже сам факт приїзду Діда Мороза на блокпост додає бійцям наснаги. Можу це стверджувати професійно, адже за фахом я — психолог, — говорить Тетяна Єрмолаєва.

Автобус з казковими персонажами вирушив за подальшим маршрутом, а бійці на блокпосту ще довго ділилися враженнями від їхнього візиту. Втому від безсонної ночі як вітром звіяло.

Роман БАКУМЕНКО, з зони АТО

●ВІТАННЯ З ПЕРЕДНЬОГО КРАЮ

КОМАНДИР ВІДДІЛЕННЯ АНТОН В.

Перебування на передовій стало настільки звичним, що, здається, я тут уже багато років. Те, що до ворога звідси лише 3–4 кілометри, вносить корективи у весь спосіб життя:ми намагаємося якомога менше «світитися», постійно все маскуємо, без потреби не висуваємося. Нещодавно мінометна міна влучила в один з бліндажів. Лише дивом там нікого не було.

Судячи з постійного гудіння моторів з боку ворога, там йде перегрупування та накопичення сил. Тож святкуємо суто номінально — боєготовність понад усе! Хоча завдяки волонтерам, які доправили нам сюди пакунки з тилу, ми відчули тепло рідних домівок.

Бажаю всім мешканцям нашої країни миру, аби ця війна швидше завершилася нашою перемогою.

ЛЮБОМИР СТАШКІВ З РОГАТИНА

Перебування на передовій не завадило нам відзначити початок нового року, не завадить і відсвяткувати Різдво. Напередодні свят з Івано-Франківщини нам передали подарунки. Щоправда, супротивник не дає забути, що ми на війні — то обстріляють, то, користуючись тим, що ми жорстко дотримуємося режиму тиші, підійдуть та рясно «засіють» прилеглу територію розтяжками й мінами.

На новорічні свята ми завітали до дитсадка, що в найближчому селі. Ви б бачили, скільки радості було в малечі, коли до них прийшли справжні солдати, та ще й з подарунками! Гадаю, мешканцям Донбасу час зрозуміти, що ми тут не за нас чи за вас, а за Україну, громадянами якої є і ми, і вони.

БОЄЦЬ 128-Ї ОКРЕМОЇ ГІРСЬКО-ПІХОТНОЇ БРИГАДИ МАР'ЯН «МОНАХ»:

Настрій у нас тут бойовий. На провокації не піддаємося. Шкода, що Новий рік та Різдво вперше в житті зустрічаю далеко від рідних.

Перемир'я відчувається хоча б у тому, що терористи почали більше стріляти один в одного і менше по нас. Також стало більше диверсантів, які намагаються просочитися в наші тили. Та ми їх виловлюємо.

Місцеві мешканці останнім часом дуже змінили своє ставлення до нас. Спочатку були підозріло ворожі, а зараз ми користуємося неабиякою довірою. Неодноразово чув, мовляв, «ми нікому не віримо, лише військовим».

У новому році бажаю всій Україні миру, людям — домашнього затишку, а мешканцям Донбасу — розуміння, де їхня Батьківщина і на якому боці правда.

БОЄЦЬ З ВІННИЧЧИНИ

Напередодні Нового року в моєї мами був день народження. Та я не зміг її привітати особисто. Зате вперше у житті маю змогу зробити це на сторінках газети. Гадаю, це буде непоганий варіант привітання. А ще я зміг передати вітання друзям і моїй дорогій Маші.

СТАРШИЙ СОЛДАТ ОЛЕКСАНДР ЮЗЛЕНКО

На День Збройних Сил у Мар'їнці розбомбили будинок для літніх людей. Мабуть, терористи цілили в нас, але схибили. Оскільки то був далеко не єдиний обстріл, місцеві дуже занепокоєні напередодні будь-якого свята. Занадто часто їх «вітають» з-за лінії фронту з артилерії та мінометів. Магазини, державні заклади, багато житлових будинків так і стоять без вікон.

У нашому батальйоні панує піднесений, справжній святковий настрій — триває ротація. Частина особового складу щойно з відпустки, інша — саме збирається.

Було б непогано, аби у новому році в нашій країні запанував мир. І більше нічого не треба.

Народна армія
6 січня 2015 року

●ДУХОВНІСТЬ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Різдво вважають святом сім'ї, його традиційно відзначають у родинному колі. Можна сказати, що період приготування до Різдва — це Богом благословенний час для того, щоб забути старі образи, перепросити тих, кого ми могли скривдити, подякувати тим, хто зробив нам добро чи просто був поруч з нами протягом цього року.

Від покоління до покоління передавалися традиції святкування Різдва Христового. Обов'язковим у наших дідів та прадідів було вистилання долівки дому сіном, а столу соломою, що символізувало ясла, на які поклали новонародженого Христа. Ще однією цікавою традицією під час святкування Різдва була милостиня. Роздавання милостині робило Різдво часом найбільшої радості для всіх людей, адже святковий настрій наповнював як тих людей, які давали її, так і тих, хто, отримавши подання, мав можливість відсвяткувати Різдво. Святим обов'язком та найбільшим щастям на Різдво вважалося прийняти в дім бідного чи сироту і, що важливо, не просто запросити до себе, а ставитися, як до рідного.

Розпочиналось святкування Різдва з першої зірки, яка з'являлася на небі 6 січня. Господиня ставила на стіл святкову вечерю, яку традиційно становили 12 страв. Кількість страв на столі має велике значення, адже вони символізують дванадцять апостолів, що були першими учнями Христа. Вечеря ж розпочиналась із молитви, яку вся сім'я промовляла разом. Першим за стіл сідав господар і розпочинав вечерю, роздаючи усім традиційну українську кутю, після якої слідували й інші страви: плетенка, узвар, борщ, голубці, вареники з картоплею, грибами, капустою чи сиром, тушкована капуста, мариновані грибочки, оселедець, пампушки, часник тощо. Цікаво, що в різних регіонах України набір страв є різним, та все ж зберігається їхня кількість.

Мабуть, найяскравішою традицією був вертеп. Почесним у цьому дійстві було носіння Різдвяної зірки. Вертепи включали безліч дійових осіб і зазвичай ілюстрували народження Ісуса Христа, рідше — інші біблійні історії.

До наших днів деякі традиції збереглись, деякі втратились, деякі змінились, можливо, навіть виникли нові.

На жаль, все ж таки за багато років зникла традиція милостині та прийому в дім бідних, самотніх людей чи сиріт. Це чудовий звичай, який дарує святковий настрій та піднесеність душі. Справді, ніщо не може зрівнятися з відчуттям, що ми змогли подарувати свято тому, хто дуже цього потребував.

Щиро закликаємо вас дотримуватись прекрасних українських традицій святкування Різдва й не забувати про тих, кому ви потрібні, щоб ніхто не почувався самотнім у цей час.

Підготував Микола БЛОНАР, «Народна армія»

●ВІТАЄМО!

Розпочинається новий рік, у якому ми творитимемо історію власного життя, історію сім'ї, родини, села чи міста, історію країни та нації. Це є виклик і можливість водночас: виклик до боротьби за краще та мирне майбутнє для усіх нас та можливість перемогти підступне зло незламною силою нашої любові та добра, віри та надії.

У цей 2015-й рік зичу всім нам, щоб наші серця були яслами, в яких завжди мешкатиме Христос. Молитовно єднаючись з вами у різдвяній радості, бажаю всім миру та добра, щастя та міцного здоров'я, незламності духу та непохитності віри. Нехай наш Спаситель благословить усіх вас, ваші сім'ї та родини, друзів та побратимів і весь український народ.

Благословенного вам нового року та сповнених миру різдвяних свят.

Христос рождається! Славімо його!

Голова Ради у справах душпастирської опіки при Міністерстві оборони України, Єпископ Володимир Черпак, Українська Автокефальна Православна Церква

Дорогі наші захисники Вітчизни!

Від щирого серця вітаємо вас з Новим 2015 роком та Різдвом Христовим.

Бажаємо, щоб зі старим роком відійшли негаразди, тривоги, біль, страшні випробовування народу та військовослужбовців Збройних Сил України, які, захищаючи суверенітет, територіальну цілісність та незалежність нашої держави, ризикують найціннішим — своїм життям. На жаль, виконуючи бойові завдання в ході АТО, багато героїв назавжди пішли від нас. Пам'ять про них буде вічно жити в наших серцях.

Ми пишаємося подвигами бійців на передовій, їхньою відвагою, вірністю Військовій присязі та патріотизмом!

Особливо хочемо привітати особовий склад колективу Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, адже багато випускників цього військового вишу виконують бойові завдання на Сході нашої держави.

Бажаємо, щоб у новому році Різдвяна зірка запалила у вас вогонь віри й любові, надії й оптимізму, наснаги і невичерпної енергії! Нехай чарівні новорічні дзвони та святкові колядки наповнять прийдешній рік і ваше життя мудрими рішеннями, творчими успіхами, професійними здобутками та перемогами, здійснять мрії та бажання, а серця сповнюються надією на добробут та щастя, зігріті родинним теплом!

Нехай береже вас Господь Бог і материнська молитва! Повертайтесь додому живими!

З повагою та любов'ю, Рада курсантських матерів Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного

●НОВОРІЧНЕ ГАСЛО

СИЛА ТАМ, ДЕ Є ДОБРО

Фото Андрія ШМАТОВА

Заслужений академічний зразково-показовий оркестр Збройних Сил України презентував новорічну виставу дітям, родини яких були вимушені залишити свої домівки в Луганській та Донецькій областях.

Цього року організатори вирішили створити новорічну казку в українському стилі, аби виховувати в дітей патріотичні почуття до Батьківщини та вкотре нагадати про славетний український козацький дух. «Сила там, де є добро», — лунало зі сцени, у виставі звучала українська музика, проводилися веселі конкурси: діти перетягували канат, стрибали на кониках, грали в сніжки, відгадували загадки.

— Наші актори — далеко не новачки в цій справі, але не приховуватиму, що сьогодні ми хвилюємося. Ми дуже хочемо, щоб у діток зі Сходу залишилися приємні спогади про нашу українську новорічну казку і щоб вони почувалися якнайкраще, — розповідає Анжеліка Шевчук, артистка розмовного жанру Заслуженого академічного зразково-показового оркестру ЗС України.

Слід додати, що ця новорічна вистава у виконанні учасників оркестру була не першою. Нещодавно вони відіграли її для дітей військовослужбовців. Традицію створювати щороку такі вистави започаткував начальник — художній керівник оркестру полковник Ігор Биковський.

— Ми хочемо дарувати дітям тепло, усмішки. Мріємо, щоб вони були щасливі та вірили в новорічні дива, особливо в такий непростий для всіх нас час. Нехай здійсняться всі дитячі мрії та настане мир, — ділиться думками полковник Ігор Биковський.

Після вистави маленькі глядачі отримали солодкі новорічні подарунки та мали нагоду сфотографуватися з казковими персонажами біля ялинки.

Владислав ІЛЬЧЕНКО, «Народна армія»

●З ПОВЕРНЕННЯМ!

ЗАПОРІЖЦІ ЗУСТРІЛИ ВОЇНІВ-ГЕРОЇВ

У Запоріжжі урочисто зустріли понад 300 військовослужбовців окремого мотопіхотного батальйону, які прибули із зони проведення антитерористичної операції, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Зі словами вдячності, хлібом та сіллю зустрічали воїнів-героїв керівники області та міста, рідні та друзі, волонтери, представники громадських організацій та місцеві жителі.

Понад два місяці бійці окремого мотопіхотного батальйону охороняли блокпости, перевіряли вантажі та боролися з диверсійно-розвідувальними групами в зоні АТО.

Під час виконання бойових завдань батальйон втратив двох бійців, які загинули, відстоюючи незалежність і територіальну цілісність України. Пам'ять про їхні героїчні та мужні вчинки у зоні бойових дій вічно житиме в серцях жителів краю.

Особовий склад батальйону успішно виконав поставлені завдання. Цей підрозділ відновлюватиме боєздатність, бійці матимуть можливість відпочити, після чого продовжить військову службу.

●ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ

ДВІ ТИСЯЧІ ОБЕРЕГІВ-ЯНГОЛІВ НА ПЕРЕДОВУ

Вихованці шкіл та ліцеїв Рівного зустрілися з волонтерами, громадськими активістами та учасниками АТО, щоб передати для своїх захисників на Схід України понад дві тисячі листів з оберегами у вигляді янголів, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Різдвяні янголи для бійців виготовлені з фетрової тканини з таким розрахунком, щоб їх можна було носити в кишені біля серця. Також кожен захисник України отримає лист із побажаннями.

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20093
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 39428

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Володимир КОРНІЯКА
Провідний літературний співробітник — Оксана МАРЧУК

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.